

ikke forekommet os at være noget Besynderligt i at give Sogneforstanderskaberne og Amtsraadene Udgang til at vælge Dommere til Forligsmæglere. Hvad nu angaaer Sagførere, saa maa jeg sige, at en Sagfører er den bedste Fredsmægler, man kan have, navnlig i visse Sager; der er ikke mange eller næsten ingen omtvistelige Sager, der blive forligte undtagen ved Hjælp af en Sagfører; men paa den anden Side indrømmer jeg, at enhver anstændig Sagfører ikke vil være Fredsmægler i den Kreds, hvori han praktiserer. Vi ere gaaede ud fra, at Sagførerne deels ikke ville modtage denne Stilling, hvis de valgtes dertil, og deels at Ingen kunde falde paa at vælge dem uden under ganske overordentlige Omstændigheder, men saadanne ganske overordentlige Omstændigheder kunne tænkes paa enkelte Steder. Jeg maa saaledes gøre den ærede Minister opmærksom paa, at der er Sagførere omkring i Landet, som have ophørt at praktisere, men ikke have nedlagt deres Bestalling; de have Navn af Sagførere og føre ogsaa de offentlige Sager. Saadanne Mænd, troe vi, kunne findes paa enkelte Steder, og de ville være særdeles vel skikede til at beklæde Fredsmæglerforretningerne. Hvis man nu afsolut vilde udelukke alle Sagførerne, saa forhindrede man jo netop, at den Forligskreds, som var i et saadant Tilfælde, kunde vælge en saadan Mand; men i Almindelighed ere vi gaaede ud fra den Forudsætning, at hverken Sogneforstanderskaber ville foreslaae eller Amtsraadet udnævne en Sagfører, der praktiserer, til Fredsmægler, ligesom vi ogsaa ere gaaede ud fra det Almindelige og Ordinaire, at en nogenlunde anstændig Sagfører — og jeg troer ikke, at andre end anstændige Sagførere ville blive bragte i Forslag — ikke vil modtage en Fredsmæglers Stilling. Hvis forøvrigt den høitærede Minister vedbliver sin Paastand om, at Sagførerne skulle udgaae, skal jeg gjerne for mit Vedkommende sote ham dertil, skjøndt jeg ikke kan indsee nogen praktisk Fordeel deraf. Forsaavidt den høitærede Minister mener, at det vilde være heldigt, at vi i Lovforslaget udtryffeligt henvisste til § 56 i Forordningen 10de Juli 1795, saa skal jeg ikke negte, at det efter

min Mening vilde være uheldigt, da det netop har været Hensigten at undgaae Optagelse af alle de Bestemmelser, der findes i denne Forordning. Det er Principet i vort Lovforslag, at det slutter sig saa nær som muligt til det Bestaaende og kun optager de enkelte Tilfælde, hvori vi ville have nogen Forandring. Men ønsker den høitærede Minister, at en saadan Henvisning udtryffeligt optages, saa troer jeg ogsaa, at Udvalget vil gaae ind derpaa. Det ærede Medlem for Christed Amts Aved Valgfreds (Hasselbalch), har talt endeel; men jeg maa tilstaae, at jeg ikke veed ganske bestemt, om det er hans Mening, at der skal være Retsskyndighed i Forligskommissionerne eller ikke. Han mener rigtignok, at der kunde indtræde det Tilfælde, at man fik Fredsmæglere, der manglede af Kundskab og Begreb om Lov og Ret; men jeg troer ikke, at dette vil blive Tilfældet. Jeg vil gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at siden 5te Juni 1849 er Kundskab til Lov og Ret ophørt at være særegen for en en vis Klasse. Kundskaben til Lov og Ret gaaer frem og fødes med en fri Forsatning, og jo længere den frie Forsatning bestaaer, desto større bliver den almindelige Kundskab til Lov og Ret. Man skal borttage de juridiske Former, det juridiske Snørlov; og Begrebet om Lov og Ret og Kundskab til selve Loven bliver Dag for Dag større. Det Formelle have vi borttaget i § 8, og naar det ærede Thing vedtager den, saa troer jeg, at det juridiske eller retsskyndige Element, hvad man nu vil kalde det, meget vel kan undværes og ikke vil blive savnet. Det ærede Medlem har ogsaa meent, at Amtsraadet ikke efter Forslaget udøvede tilstrækkelig Indsigt paa Valget. I den Anledning skal jeg gjøre opmærksom paa, at det idetmindste er min Tanke, at den Virksomhed, som i Forslaget er tildeelt Amtsraadet, slet ikke er tildeelt det for at give det nogen Indsigt. Man behøver slet ikke de høiere Autoriteter, saalænge som Borgerne og deres nærmeste Autoriteter kunne blive enige. Amtsraadets Virksomhed bestaaer altsaa kun dertil, at hvis de, hvem det egentligt vedkommer, ikke